

## Tarkoitusta vai ei?

Ihmiset ovat kautta aikojen etsineet vastausta kysymykseen "Mikä on elämän tarkoitus?" Jotta tähän kysymykseen voitaisiin löytää vastaus, täytyy kiinnittää huomio ensimmäiseksi siihen, mitä on olemassa. Sitten on hyvä tutkia sitä, mitä on olemassa, ja miettiä, miksi se on olemassa? Mikä on kaiken olemassaolon tarkoitus?

### ***Kosmos ja elävät olennot todistavat Jumalasta***

Kun tarkkailemme eläviä olentoja ja elotonta maailmaa, niin havaitsemme joka puolella tarkoituksenmukaisuutta: kaikki sopii hyvin sitä tarkoitusta varten, jota varten kaikki on olemassa. Mehiläinen saa ravintonsa kukkien medestä ja pölyttää samalla kasvit, jotta ne voivat lisääntyä. Veden plankton on ravintona pikkukaloille, jotka ovat vuorostaan ravintona niitä saalistaville petokaloille. Nämä joutuvat sitten niitä suurempien petojen suuhun, elivätpä ne pedot sitten vedessä, maalla tai ilmassa: suuret vesipedot, karhut, ihmiset ja linnut saalistavat ja syövät itseään pienempiä petokaloja. Ekosysteemi toimii juuri niin kuin sen on tarkoitettu toimivan; toiset eliöt ovat saalistajia ja toiset ovat niiden saaliita elämän ja kuoleman jatkuvassa kiertokulussa.

Ei ole sattumaa, että jokainen eliö täyttää tarkoin oman paikkansa ekosysteemissä. Kaikki näyttää toimivan tarkoin suunnitellulla tavalla. Niin ollut alusta asti ja tulee olemaan loppuun saakka. Kaikkeus ja aurinkokuntamme toimivat täsmälleen siten, että elämä on mahdollista maapallolla. Elämä ja kuolema jatkavat kiertokulkuaan ikään kuin kaikki olisi suunniteltu ja tarkoitettu toimimaan siten. Myös eloton maailma toimii ikään kuin tarkoituksen mukaan, jotta maapallolla voisi olla elämää sellaisessa muodossa kuin sitä on.

Jos olemme järkeviä, niin luonnon ja elottoman maailman tarkoituksenmukaisuus kertovat meille siitä, että niiden takana täytyy olla jokin älyllinen luova voima. Kutsuimmepa tätä luovaa voimaa sitten "Jumalaksi" tai joksikin "korkeammaksi voimaksi", niin yhtä kaikki: Jumala tai jokin ihmistä korkeampi älyllinen voima täytyy olla olemassa, koska eliöt ja eloton maailma ovat niin sopivia sitä tarkoitusta varten, jota varten ne on selvästikin luotu. Olisi järjenvastaista väittää, että kaikki olisi syntynyt itsestään ilman älykästä suunnittelijaa ja kaiken olevaisen luoja. Silti monet jumalankieltäjät väittävät kivenkovaan, että kaikki on syntynyt sattumalta itsestään: kosmos, aurinkokuntamme ja elämä maapallolla.

On hyvin tavallista, että Jumalan kieltävät epäuskoiset ihmiset pitävät totena sen, mitä tieteellistä naturalismia ja materialismia kannattavat "tiedemiehet" todeksi väittävät. Valtava määrä ihmisiä uskoo sokeasti naturalistiseen ja materialistiseen kaikkeuden synnyn teoriaan, joka tunnetaan parhaiten nimellä "alkuräjähdyks" – englanniksi "the Big Bang". Jumalan ja uskon hylänneet ihmiset pitävät niin ikään totena evoluutioteorian, vaikka eivät edes ymmärrä, mitä siinä todeksi väitetään. Heille kelpaa kaikki todistus, joka kieltää Jumalan, ja joka kieltää aivan erityisesti Kristuksen Jeesuksen todistuksen Raamatun kirjoitusten mukaan.

### **Big Bang -teoria**

Big Bang -teorian mukaan kaikkeus on saanut alkunsa alkuräjähdyksestä. Kaikki maailmankaikkeuden materia oli "alussa" tiivistynyt niin tiheäksi ja pieneksi massaksi, että se olisi mahtunut noin nuppineulan kokoiseen tilaan. Sitten tämä tiheä ainekasautuma räjähti jostakin tuntemattomasta syystä, niin että sen seurauksena syntyi erilaisia alkuaineita ja

galakseja tähtineen sekä planetaarisine järjestelmineen. Ilman mitään älyllistä ohjausta syntyi sitten aikanaan myös meidän aurinkokuntamme, jossa elämä sai alkunsa sattumalta elottomasta aineesta syntyneestä yhdestä yksisoluisesta alkueliöstä, joka oli lähinnä bakteeria muistuttava. Tämän teorian mukaan kaikki maapallolla elävät eliöt ovat tämän yhden alkueliön jälkeläisiä.

Kuulostaako uskomattomalta? On ihmeellistä, että suuri asioista tietämätön yleisö pitää lähestulkoon itsestään selvyytenä edellä esitetyn kaltaisia sepitelmiä, taruja, arvailuja ja oletuksia, joille ei ole olemassa minkäänlaisia kestäviä tieteellisiä perusteita. Sitten he hylkäävät kaiken tieteellisen ja järjenmukaisen todistelun siitä, että kaikki on luoja luomaa, mitä on olemassa, eikä elämää voi syntyä itsestään sattumalta elottomasta aineesta ilman älyllistä ohjausta ja Jumalan luovaa voimaa.

Mietitäänpä hetki yhdessä Big Bang -teoriaa ja pannaan se koetteelle! Tiedätkö vastaukset seuraaviin kysymyksiin? Voitko itse todistaa sen, että Big Bang -teoria on totta, "tieteellinen fakta", niin kuin monet virheellisesti uskovat? Voiko kukaan todistaa, että Big Bang -teoria on totta, "tieteellinen fakta"? Jos olet rehellinen ja etsit vilpittömästi totuutta, niin huomaat, että kukaan ei ole todistanut Big Bang -teoriaa oikeaksi, eikä se ole "tieteellinen totuus", vaikka sekulaarissa maailmassa hyvin yleisesti sillä tavalla uskotaan.

### 1. Mikä räjähti?

Mikä räjähti "alkuräjähdyksessä"? Mistä se materia on saanut alkunsa, joka räjähti?

Nykyisen tutkimuksen valossa on yleisesti hyväksytty "tieteellinen totuus", että maailmankaikkeuden materia ei ole ollut aina olemassa. Materialla on jokin tietty ikä ja alkuhetki, jota ennen sitä ei ole ollut olemassa. Material on siis täytynyt "syntyä" tai "saada olemisensa" jostakin, joka ei ole itse materiaa. Tässä lähestytään metafysiikkaa, uskoa ja luomisteoriaa, joka todistaa Jumalan olemassaolon, eikä tiede ja tieteellinen tutkimus ole ollenkaan tätä oletusta tai teoriaa vastaan. Päinvastoin: tieteellinen tutkimus todistaa vahvasti luomisen puolesta, sillä materia on saanut alkunsa ei-materiaalisesta lähteestä, jota voidaan hyvinkin kutsua "Jumalaksi" tai "korkeimmaksi luovaksi voimaksi". On sitten eri asia, kuka tai mikä tuo luova voima on, mutta rehellinen ja totuutta rakastava tiedemies tunnustaa avoimesti, että on aika, jolloin materiaa ei ollut, ja hetki, jolloin materia on saanut alkunsa, niin että materiaalinen maailma on ajallinen, mutta sitä edeltävä aineeton todellisuus on alkua ja loppuakin vailla, iankaikkinen. Näin myös Raamatussa asioista todistetaan, joskin hieman eri sanoin. Yhtä kaikki: Raamatun ilmoitus osoittautuu todeksi tieteellisen tutkimuksen, filosofian ja loogisen teoretisoinnin kautta.

Osa Jumalan kieltävistä tiedemiehistä hyväksyy avoimesti sen, että materia on saanut alkunsa jonakin tiettyinä hetkenä historiassa, jota hetkeä ennen materiaa ei ollut olemassa. He eivät silti usko Jumalaan tai johonkin korkeampaan voimaan, joka olisi luonut materialin. Sen sijaan he uskovat siihen, että ennen materiaa on ollut olemassa energiaa, joka on sitten muuttunut itsestään aineeksi ilman älyllistä ohjausta. Tässä kohdassa on pakko puhua "heidän uskostaan", sillä he eivät voi todistaa tätä oletusta. Sen sijaan on hyvin perusteltua uskoa, että energiasta ei synny materiaa ilman älyllistä ohjausta, vieläpä niin, että tämä materia on järjestäytynyt tarkoitukseen sopivalla tavalla kussakin osassa maailmankaikkeutta, jotta esimerkiksi elämä maapallolla olisi mahdollista.

Kaiken tarkoituksenmukaisuus eli sopiminen tiettyä tarkoitusta varten todistaa älykkästä suunnitelmasta ja sen toteuttamisesta kaiken olevaisen takana. On äärettömän epätodennäköistä ja järjenvastaista uskoa, että materia olisi järjestynyt itsestään sillä tavalla, niin kuin me näemme sen järjestyneen elävässä ja elottomassa maailmassa, ja että tämä materia olisi syntynyt

sattumalta itsestään älyttömästä energiasta, joka on ollut aina olemassa. Sekulaarinenkin tiedemies joutunee hyväksymään sen tosiasian, että energialla ei voi olla alkua eikä loppua, vaan se on iankaikkinen, niin kuin Jumalakin Raamatun kirjoitusten ja Jeesuksen vaikuttaman uskon mukaan iankaikkinen on. On siis hyvin johdonmukaista uskoa tiedemiesten oletaman ja uskoman "energian" olevan tieteen vastine sille Jumalalle, jota me Raamatun kirjoituksiin uskovat kristityt Jumalanamme ja Isänämme palvomme, ja joka on luonut kaiken, mitä on olemassa.

Big Bang -teorian kannattajien joukossa on hyvin eriskummallisia väitteitä ja uskomuksia alkuräjähdykseen liittyvistä ja sitä pian seuranneista tapahtumista. On mm. väitetty, että aika ja avaruus syntyivät alkuräjähdyksessä. Tällainen väite tai uskomus on järjenvastainen. Jotta jokin on voinut olla olemassa ja räjähtää, on täytynyt olla myös aika ja paikka, missä tämä jokin on ollut olemassa ennen oletettua räjähdystä. Aika ja avaruus eivät siis ole voineet syntyä alkuräjähdyksessä, vaan ne ovat olleet olemassa sitä ennen ja iankaikkisesti, ilman alkua. On tosin mahdollista ja Raamatun ilmoituksen mukaista, että avaruus eli taivaat (hepreaksi *shamayim*), johon Jumala on aineen luonut, syntyi ja sai rajansa vasta luomisen ensi hetkenä, mutta tämän tila-avaruuden ulkopuolelle jää kuitenkin rajaton tila-avaruus, jossa ei ole tämän maailman materiaa. Olipa tämä rajaton tila-avaruus sitten "toinen ulottuvuus" tai mikä tahansa, niin tämä maailma on kuitenkin erotettu rajallisesti siitä, eli maailmankaikkeudella on raja, jonka ylitse materia ei kulje.

## 2. Missä räjähti?

Sekulaarin tieteen mukaan pieneen noin nuppineulan kokoiseen tilaan kasaantuneen aineen on täytynyt räjähtää jossakin kohdassa tila-avaruutta. Missä siellä? Mikä on tämä käsittämätön "tila-avaruus", jonka jossakin kohdassa materia räjähti? (Jotkut uskovat nykyään, että energiasta syntyi jossakin kohtaa tila-avaruutta räjähdysmäisesti materiaa, joka alkoi sitten levitä nykyään tunnettuun maailmankaikkeuteen).

Matemaattisen ja filosofisen oletuksen mukaan avaruuden tai ns. kaikkeuden täytyy olla tilaltaan rajaton eli ääretön. Kaikkeuden tilavuutta ei voitaisi siis laskea, koska sillä ei ole ääri rajoja. Jos tässä äärettömässä tila-avaruudessa olisi joskus syntynyt materiaa sen jossakin kohdassa, niin on matemaattinen ja luonnontieteellinen fakta, että tällä materiaalilla on jokin tietty massa – tämän tunnustavat kaikki arvostetut tiedemiehet – ja se materia on levinnyt tietylle alueelle rajatonta tila-avaruutta. Näin ollen materiaa sisältävä avaruus eli tila on äärellinen, mutta sitä ympäröivä aineeton tila-avaruus on ääretön. Aine ei voi saavuttaa koskaan tila-avaruuden ääri laitaa, koska sellaista ei ole.

Nykyisen yleisesti vallalla olevan materialistisen ja naturalistisen tieteen mukaan materia leviää kaikkialle avaruuteen – maailmankaikkeus laajenee – niin että tähdet lopulta sammuvat ja kaikkeus kylmenee: kaikki elämän edellytykset lakkaavat olemasta. Jäljelle jää kylmä ja eloton ja täysin pimeä materiaa harvakseltaan sisältävä mittaamaton avaruus, jossa sammuneet tähdet ja galaksit etäännyvät toisistaan loputtomiin, eikä elämää voi syntyä uudestaan, ellei sitten aineeton energia jostakin syystä uudelleen "räjähdä" jossakin, ja tuota materiaa, josta elämä voi syntyä.

Myös Raamatun kirjoituksista voidaan päätellä, että materialistinen maailma on rajallinen: kaikkeuden materiaalilla on jokin tietty massa, joka ei lisäännä, ellei Jumala luo uutta materiaa. Kaikkeuden materia sijaitsee jollakin tietyllä alueella äärettömässä tila-avaruudessa, ihan niin kuin sekulaarinkin tieteen mukaan voidaan hyvin päätellä. Tiede ei siis ole Raamatun ilmoitusta vastaan vaan tukee sitä, päinvastoin kuin Jumalan kieltävät ihmiset luulevat!

Mitä on sitten materiaa sisältävän kaikkeuden ulkopuolella? Totesin äsken, että siellä on ääretön tila-avaruus, jossa ei ole ainetta. Sekulaarinkin tieteen mukaan asian täytyy olla juuri näin, sillä kaikkeuden materiaalilla on jokin tietty massa, joka sijaitsee jossakin tietyssä tila-avaruudessa, kaikkeuden rajoissa. Tämän kaikkeuden ulkopuolelle jää sitten tila-avaruus, jossa ei ole ainetta, ja joka on ääretön. Kutsuttiinpa tätä ääretöntä tila-avaruutta sitten millä nimellä tahansa, niin huomaamme, että sekulaari tiede ja sen mukaan tehdyt päätelmät todistavat Raamatun ilmoituksen todeksi, eikä päinvastoin!

Kaikkeuden ulkopuolella olevaa ääretöntä tila-avaruutta voidaan kutsua "Jumalan taivaaksi" tai "Jumalan valtakunnaksi", joka ei ole "tätä luomakuntaa", vaan on sen ulkopuolella. Näin ollen koko kaikkeus on Jumalan tai Jumalan valtakunnan sisällä, sillä äärellisen materian täytyy mahtua äärettömän Jumalan tai Jumalan valtakunnan sisälle. Raamatun kirjoitusten mukaan kaikkeus onkin luotu "Kristuksessa, Kristuksen kautta ja Kristukseen", eikä Jumala ole kaukana yhdestäkään meistä, sillä "Hänessä me elämme ja liikumme ja olemme".

### 3. Milloin räjähti?

Kristittyjä ehkä eniten askarruttava sekulaarin tieteen teoria on arvio kaikkeuden iästä: siitä, milloin kuviteltu alkuräjähdyksen tapahtui? Tiedemiesten arvio kaikkeuden iästä on muuttunut huomattavasti vuosisatojen saatossa ja vielä viime vuosikymmeninäkin. Viimeisimpien arvioiden mukaan kaikkeuden ikä on noin 13,7 miljardia vuotta, ja maapallokin olisi noin 4,5 miljardia vuotta vanha. Elämää maapallolla olisi ollut noin 3,5 miljardia vuotta. Tällaiset arviot kaikkeuden, maapallon ja elämän iästä ovat ristiriidassa Raamatun kirjoitusten kirjaimellisen tulkinnan kanssa, mistä syystä jotkut itseään kristittyinä pitävät henkilöt ovat kehittäneet erilaisia teorioita ja tulkintoja, joiden mukaan maapallon ja kaikkeuden iäksi voitaisiin uskoa sekulaarin tieteen ilmoittamat luvut. Tällaiseen ikämäärittämiseen ei ole kuitenkaan tarvetta, sillä voimme uskoa kirjoitukset sellaisenaan ja pitää kiinni jo luomisesta määrittelystä seitsemänpäiväisestä viikosta, jossa seitsemäs päivä on sapatti, levon päivä, ja se kestää noin 24 tuntia eli yhden vuorokauden.

Mihin sekulaarien tiedemiesten iänmäärittäykset perustuvat? Ne perustuvat moniin tuntemattomiin tekijöihin ja arvailuihin, joten heidän iänmäärittäisiinsä ei ole luottamista. Otetaan esimerkiksi tähtien iän määrittäminen. Jotta tähden ikä voitaisiin laskea, tulisi tuntea tai tietää tarkkaan tähden massa, tilavuus (aineen tiheys ja tähden koko), kirkkaus (valon teho), nopeus (maasta etäntymisen vauhti nyt ja historiassa) ja etäisyys maasta mitattuna, eli tähden lähettämän valon ikä (lisäksi tulisi tuntea tähden syntyhetken vedyn määrä ja fuusioreaktion nopeus, kuinka nopeasti vety on muuttunut heliumiksi). Maasta käsin voidaan kuitenkin mitata vain valon kirkkautta (tehoa), mutta ei sen ikää, eikä valon kulkemaa matkaa eli tähden etäisyyttä maasta kovinkaan tarkasti (oma aurinkomme on poikkeus, koska se on niin lähellä meitä). Melkein kaikki muu kuin valon kirkkaus perustuvat laskuissa pelkkiin oletuksiin ja arvailuihin, joten miten tällaisiin laskuihin voitaisiin luottaa, ja miksi niitä tulisi pitää "tieteellisinä totuuksina"? Vaaditaan lujaa uskoa ja voimakasta Jumalan kieltämistä, että moisia uskomuksia ja arvailuja voidaan pitää "tieteellisenä totuutena".

Mitä taas tulee eliöiden fossiilien radiometrisiin iän määrittäyksiin, niin nekin ovat hyvin kyseenalaisia ja perustuvat enemmän oletuksiin kuin kovaan tieteelliseen faktaan. Emme voi nimittäin tietää maapallon alkuaikojen tai tutkittujen näytteiden radioaktiivisten isotooppien määrää alussa, emmekä sitä, onko radioaktiivisten aineiden hajoamisnopeus tai määrä pysynyt samana tutkitussa näytteessä tai yleensä maapallolla. Radiometriset iänmäärittämismenetelmät perustuvat näin ollen ja niin ikään enemmän arvailuihin kuin tieteelliseen faktaan. Jumalan kieltävät tutkijat ovat lisäksi päättäneet etukäteen, millaisia tuloksia he haluavat saada. He hyväksyvät onnistuneiksi kokeiksi vain ne, jotka tukevat heidän ennakkokäsityksiään fossiilien iästä.

Poikkeavia ja ristiriitaisia tuloksia on voinut olla jopa puolet kaikista näytteistä, mutta niitä ei ole kelpuutettu tilastoihin, koska ne sotivat heidän ateistista maailmankatsomustaan ja ennakkoon päätettyä iänmäärittystä vastaan. Voidaanko sekulaarista tiedettä pitää näiltä osin edes tieteenä, vai onko kyseessä Jumalan vastaisten voimien propaganda ja ihmisten aivopesu mediavaikutuksen kautta? Sekulaari tiede on nimittäin vallannut median ja käyttää sitä lähes esteettä Jumalan kieltävän propagandan ja pseudotieteen levittämiseen.

#### 4. Syntyykö räjähdyksestä järjestystä ja sitä kautta elämää?

Big Bang -teoriassa on siis ongelmallista se, mistä alkuräjähdyksen aine on saanut alkunsa, missä se räjähti ja milloin se räjähti: miten voitaisiin todistaa oikeaksi ne väitteet, joita teoriassa on esitetty? Tähän asti kukaan ihminen ei ole pystynyt todistamaan Big Bang -teoriaa todeksi, mutta sitä pidetään silti tieteellisesti todistettuna faktana suuren yleisön silmissä. Sekulaarien tiedemiesten lobbaus mediassa ja propaganda ovat pitäneet huolta siitä, että ihmiset jatkavat elämäänsä totuudesta tietämättöminä, ja jatkavat järjenvastaisten väitteiden uskomista "tieteellisenä totuutena". Usko ihmisen erehtymättömyyteen ja kaikkietävyyyteen yhdessä Jumalan kieltämisen ja uskon vastaisuuden lisäksi on saanut tämän aikaan.

Oletko koskaan pohtinut sitä, mitä räjähdyksessä tapahtuu? Syntyykö räjähdyksestä järjestystä tai elämää? Kun jotakin räjähtää maapallolla tai lähiavaruudessa, niin se ei synnytä järjestystä eikä elämää: räjähdys synnyttää aina epäjärjestystä eli kaaosta ja tuhoaa järjestäytyneitä elämää. Miten voitaisiin siis pitää totena väitettä, jonka mukaan alkuräjähdyksen jälkeen on syntynyt järjestystä ja elämää ilman älyllistä ohjausta, ikään kuin itsestään ja sattumalta? Tällaista uskomusta ei voida perustella kovinkaan hyvin tieteellisesti, mutta silti sitä pidetään totena, kun halutaan kieltää luominen ja Jumalan olemassaolo. Järkevä ja rehellinen ihminen joutuu sen sijaan uskomaan todeksi sen, mitä on Raamatussa kirjoitettu: Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa, eikä mitään olisi olemassa, ellei Jumala olisi sitä luonut.

Voimme uskoa hyvällä syyllä ja perustellusti sen, että teoria alkuräjähdyksestä on virheellinen, sillä räjähdyksestä ei tutkimustietojen mukaan synny järjestystä eikä elämää, eikä Raamatussa ole mainittu mitään alkuräjähdystä. Raamatun luomiskertomuksen mukaan Jumala loi ensin taivaan ja maan, ja vasta myöhemmin auringon, kuun ja tähdet, toisin kuin sekulaarit tähtitieteilijät väittävät. Big Bang -teoria on totuuden ja Raamatun ilmoituksen vastainen, eikä aito ja vakaumuksellinen asioihin perehtynyt kristitty voi siihen uskoa. Nimeltään kristitty paavi<sup>1</sup> ja katolinen kirkko uskokoot mihin tahtoo, mutta he ovatkin vainonneet ja tappaneet Jeesukseen uskovia historian saatossa aivan niin kuin luterilaiset ja muutkin protestantit, jotka pitävät itseään siitä huolimatta "kristittyinä", että vainoavat ja tappavat Jeesukseen Kristukseen uskovia ihmisiä. Tämä on surullista, sillä tällä tavalla Jumalan kieltävät ja uskonvastaiset ihmiset saavat väärän kuvan siitä, millainen on kristitty ihminen, ja millainen myös Jumala todellisuudessa on.

## Evoluutioteoria

Evoluutioteorian mukaan elämä on saanut alkunsa itsestään ilman älykstä ohjausta (luojaa) elottomasta aineesta. Ensimmäinen eliö oli yksisoluihin lähinnä bakteeria muistuttava eliö. Kaikki nykyään elävät eliöt ovat tämän yhden alkueliön jälkeläisiä, sillä evoluutioteoriaan mukaan kaikki lajit ovat kehittyneet tästä yhdestä alkueliöstä. Evoluutiota eli lajien kehitystä eteenpäin vievänä voimana on pidetty geenimutaatioita ja/tai geenien järjestäytymistä uudelleen

<sup>1</sup> Paavi Benedictus XVI puhui loppiaismessussa 6.1.2011 maailman synnystä, ja kertoi, että Jumala on alkuräjähdyksen eli ns. Big Bangin takana. Katolinen kirkko uskoo lisäksi evoluutioteoriaan, mutta väittää Jumalan olevan evoluution takana. (Iltasanomat, nettiuutinen 7.1.2011: [Paavi otti yllättäen kantaa alkuräjähdykseen.](#))

lajin osapopulaatioissa isolaatiossa (rekombinaatio). Lajien kehitykseen on vaikuttanut lisäksi "luonnon valinta", jonka mukaan ne mutaatiot tai geeniyhdistelmät yleistyvät populaatiossa, joista on elion kelpoisuuden kannalta hyötyä. Evoluutio eli "lajien kehitys" yksisoluisista suvuttomasti lisääntyvistä eliöistä monisoluisiin suvullisesti lisääntyviin eliöihin ja nykyiseen tilanteeseen on ollut teorian mukaan hidasta, niin että elämän arvellaan syntyneen maapallolle noin 3,5 miljardia vuotta sitten.

Suuri uskonvastainen ja Jumalan kieltävä yleisö pitää evoluutioteoriaa tieteellisesti todistettuna faktana, koska sekulaarit tiedemiehet ovat johtaneet heitä harhaan, ja antaneet lausunnoissaan ymmärtää asian olevan juuri niin. Evoluutioteoriaa ei ole kuitenkaan koskaan todistettu tieteelliseksi faktaksi. Ei ole pystytty todistamaan, että elämä on syntynyt itsestään ilman älyllistä ohjausta elottomasta aineesta. Ei ole pystytty todistamaan, että kaikki nykyään elävät lajit ovat kehittyneet yhdestä bakteerinkaltaisesta yksisoluisesta alkueliöstä. Ei ole pystytty todistamaan, että mutaatiot tai rekombinaatio vievät eteenpäin lajin kehitystä (eli evoluutiota).

Evoluutioteorian ongelmakohtia on hyvin monia, mutta tarkastelen tässä lähinnä vain evoluution mekanismeja, eli oletettua kehitystä eteenpäin vievää voimaa, jollaiseksi on väitetty periytyviä geenimutaatioita ja/tai rekombinaatiota. Tuon lisäksi ilmi evoluutioteorian järjettömyyden palautumattomasti monimutkaisten biologisten järjestelmien kautta. Otetaan ensimmäiseksi tarkastelun alle evoluution väitetty mekanismi eli geenimutaatiot ja rekombinaatio.

Tähän asti tunnetut geenimutaatiot ovat enimmäkseen joko haitallisia tai neutraaleja, eivätkä ne anna eliöille niiden kelpoisuutta lisäävää valintaetua. Siksi on hyvin epätodennäköistä, että geenimutaatiot pääsisivät valtaan populaatioissa, ja veisivät lajin kehitystä eteenpäin evoluutioteorian väittämällä tavalla. On tosin joitakin mutaatioita, jotka lisäävät eliöiden kelpoisuutta, mutta ne eivät todista evoluutioteoriaa todeksi. Puhun nyt bakteereista ja viruksista, jotka muodostavat mutaatioiden kautta lääkille ja vasta-aineille resistenssejä eli vastustuskykyisiä kantoja. Nämä eivät kuitenkaan vie lajin kehitystä eteenpäin evoluutioteorian opettamalla tavalla.

Bakteerit pysyvät bakteereina ja virukset viruksina. Samalla kun niihin muodostuu resistenssejä kantoja, menettävät ne joitakin aiempia ominaisuuksia ja toimintoja, niin että geneettinen materiaali ja biologiset toiminnot eivät lisääny evoluutioteorian vaatimalla tavalla. Lisäksi on huomattava se, että jos bakteerit ja virukset yleistyisivät niitä kantavissa lajeissa (ihmisissä tai eläimissä), ja saisivat voiton, niin ne tappaisivat itsensä sukupuuttoon. Ne nimittäin tarvitsevat kantajaeliöitä elääkseen ja lisääntyäkseen, joten niiden kelpoisuuden paraneminen köyhydyttää luontoa ja vähentää lajeja, sekä pysäyttää niiden oman oletetun kehityksen alkuunsa. Niinpä tällaiset geenimutaatiot eivät voi viedä evoluutiota eteenpäin, mutta ne voivat aiheuttaa lajin sukupuuttoon kuoleminen ja vähenemisen maan päällä.

On olemassa eliöiden kelpoisuutta parantavia mutaatioita, joissa eliö menettää jonkin biologisen toiminnon tai rakenteen. On esimerkiksi kalalajeja, jotka ovat jääneet eristyksiin luolien pimeyteen, niin että ne ovat joutuneet elämään sukupolvesta toiseen kokonaan ilman auringonvaloa. Tällaisessa ympäristössä ei näkökyvystä ole mitään hyötyä. Sen sijaan suojaantumista silmistä on ollut haittaa, kun kalat ovat törmäilleet esteisiin, ja silmät ovat puhjenneet sekä tulehtuneet. Kun sitten on tapahtunut mutaatio, jossa kalojen silmät ovat surkastuneet, ovat nämä silmättömät ja sokeat kalat vallanneet vähitellen populaation, niin että näkevät ja silmälliset kalat ovat hävinneet kokonaan populaatiosta. Tässä tapauksessa geenimutaatiosta on ollut selvästi hyötyä lajille, mutta lajin kehitys ei ole mennyt eteenpäin. Päinvastoin: lajin perimä on köyhtynyt ja laji on menettänyt sille normaalioloissa tärkeän biologisen rakenteen ja toiminnon, näköaistin. Samanlainen tapaus ovat jotkut hyönteislajit, jotka ovat menettäneet siipensä tuulisilla saarilla. Siivekkäät yksilöt ovat ajautuneet tuulten

vaikutuksesta merelle ja hukkuneet ennen lisääntymistä, kun taas siivettömät yksilöt ovat jääneet maalle ja lisääntyneet, niin että ovat vähitellen vallanneet koko populaation. Siivettömyys on toinen esimerkki surkastumasta, jossa kehitys ei kulje eteenpäin, vaan laji sen sijaan rappeutuu, ja sen perimä köyhtyy.

Rekombinaatio eli vaihtoehtoisten geenien järjestäytyminen uudelleen lajin osapopulaatioissa ei ole sekään lajin kehitystä eteenpäin vievä voima, vaan se on pikemminkin lajin geeniperimää köyhdyttävä ja kehityksen pysäyttävä voima. Tästä ovat esimerkkeinä ihmisten jalostustyö kasvien viljelyssä ja eläinten kasvatuksessa. Esimerkiksi koirarotuja jalostamalla on saatu esiin joitakin ihmisiä hyödyttäviä tai viihdyttäviä ominaisuuksia, mutta kunkin rodun geeniperimä on köyhempi kuin koko lajin tai kaikkien koiralajien yhteinen perimä (koiransukuisia ja keskenään risteäviä "lajeja" ovat mm. susi, koira, shakaali, kojootti ja dingo). Jotta evoluutio menisi eteenpäin evoluutioteorian väittämällä tavalla, pitäisi lajin perimän rikastua, jotta laji saisi uusia biologisia rakenteita ja toimintoja. Evoluutioteorian mukaan kaikki lajit ovat alkuisin yhdestä bakteerinkaltaisesta alkueliöstä, jolla on paljon vähemmän geenejä ja biologisia ominaisuuksia kuin ihmisellä tai millään muulla nykyään tunnetulla eliöllä. DNA-ketjun pituuden tulisi siis kasvaa ja geenien määrän lisääntyä, jos evoluutio menisi eteenpäin ja evoluutioteoria olisi totta, mutta nyt on voitu todistaa ainoastaan geeniperimän köyhtyminen rodunjaloituksessa.

Rekombinaatio ei voi olla evoluutiota eteenpäin vievä voima, koska siinä ei synny uutta geneettistä materiaalia. Siinä ainoastaan yhdistyy uudella tavalla jo olemassa oleva lajin geneettinen materiaali. Rekombinaatio ei vie evoluutiota eteenpäin myöskään siten, että tapahtuisi lajien välistä risteytymistä. Eri lajit eivät ensinkään luonnostaan risteidy keskenään, eikä geneettistä materiaalia voida siirtää lajista toiseen ilman ihmisen välikättä: toisekseen, vaikka lajit risteytyisivät keskenään, ei siinäkään synny uutta geneettistä materiaalia, vaan vanha materiaali ainoastaan järjestäytyisi uudella tavalla. Merkittävintä on kuitenkin se, että lajien välistä risteytymistä ei tapahdu luonnossa itsestään ilman ihmisen välikättä, mikä olisi kuitenkin evoluutioteorian mukaisen evoluution edellytys tässä tapauksessa. Evoluutioteorialta puuttuu nykyisen tieteellisen tutkimuksen valossa kokonaan evoluutiota eteenpäin vievä mekanismi, mistä syystä sitä ei ole voitu todistaa todeksi, eikä sitä pitäisi "tieteellisenä totuutena" kenellekään opettaa.

Eliöiden palautumattomasti monimutkaiset biologiset rakenteet todistavat evoluutioteorian virheelliseksi. Evoluutioteorian mukaan esimerkiksi ihmisen näkö-, kuulo-, haju-, maku- ja tuntoaistit ovat kehittyneet vähän kerrassaan miljoonien vuosien aikana. Samalla tavalla ovat vähän kerrassaan kehittyneet eliöiden suvullinen lisääntyminen, saalistus- ja puolustusmekanismit, suunnistusjärjestelmät, liikkumisjärjestelmät, ruoansulatus ja vaikkapa kasvien yhteyttäminen. Tämä on kuitenkin mahdotonta ollakseen totta, koska mainitut biologiset järjestelmät eivät toimi vaillinaisina: ne toimivat vain kokonaan valmiina biologisina järjestelminä, niin että kaikki tai lähes kaikki järjestelmän osat ovat kokonaan kehittyneet ja toimintavalmiit. Niinpä näiden järjestelmien osista ja näitä osia säätelevistä geeneistä ei olisi ollut mitään kelpoisuutta lisäävää valintaetua oletetuille nykyisen lajin välimuodoille historiassa, joten sellaiset kuvitellun mutaation kautta periytyneet geenit eivät olisi yleistyneet populaatioissa. On lisäksi äärettömän epätodennäköistä, että tällaisia mutaatioita kasaantuisi sattumalta ilman älykästä ohjausta eliöiden perimään, niin että niiden kautta muodostuisi yhtä äkkiä hyppäyksellisesti kokonaan uusia biologisia rakenteita ja toimintoja, jotka sitten parantaisivat eliöiden kelpoisuutta ja veisivät lajin kehitystä eteenpäin. Olipa sitten kyse jaksottaisen tasapainon mallista (punktualismi), saltationismista, gradualismista (klassinen darwinismi) tai synteettisestä evoluutioteoriasta, niin mikään evoluutioteorian versio ei ole voinut todistaa palautumattomasti monimutkaisten biologisten rakenteiden kehityshistoriaa. Niin – evoluutioteoriakaan ei ole vain yksi yhtenäinen teoria vaan siitä on tehty monia erilaisia ja

osittain toistensa kanssa ristiriitaisia teorioita, joista mikään ei ole voinut todistaa itse evoluutioteoriaa todeksi.

Palautumattomasti monimutkaiset biologiset järjestelmät osoittavat, että evoluutioteoria on virheellinen. Palautumattomuudella tarkoitetaan sitä, että järjestelmää ei voida purkaa osiin kovinkaan paljon, ilman että järjestelmä lakkaa toimimasta. On siis mahdotonta, että esimerkiksi suvullisen lisääntymisen järjestelmä olisi syntynyt vuosimiljoonien aikana vähän kerrassaan, koska suvullisesti lisääntyvät eliöt vaativat alusta lähtien suotuisat olot lisääntymistä varten. Tämä on ilmeistä erityisesti eläinten kohdalla – ne tarvitsevat lisääntyäkseen alusta asti kokonaan valmiin lisääntymisjärjestelmän: sukukypsän yksilön, joka ei ole saanut alkuaan siemenestä, ja parittelukumppanin, joka pariutuu tämän sukukypsän yksilön kanssa lajille tyypillisellä tavalla lajille tyypillisissä ympäristöolosuhteissa. Suvullisesti lisääntyvät eläinlajit eivät ole voineet syntyä ja kehittyä evoluutioteorian mukaan, koska oletetun kehityshistorian alku- ja välivaiheissa on puuttunut sukukypsä yksilö ja sen parittelukumppani. Lisääntymiseen tarvittavat biologiset rakenteet eivät ole olleet oletetuilla välimuodoilla valmiita ja toimivia. Naaras ei voi synnyttää jälkeläisiä ennen kuin se kohtaa sukukypsän uroksen, joka hedelmöittää sen siemenellään. Naaraan ja uroksen sukupuolielinten ja lisääntymisjärjestelmän keskeneräinen tai viallinen rakenne estää niiden lisääntymisen, mikä on tuttua monille lapsettomuudesta kärsiville ihmisille. Miten siis voisi olla mahdollista, että jonkin suvullisesti lisääntyvän eläimen oletettu välivaihe olisi voinut pariutua ja saada jälkeläisiä ennen kuin sen ja sen parittelukumppanin lisääntymisjärjestelmät ovat olleet kokonaan valmiit ja toimivat?

Otetaan vielä yksi esimerkki: mieti, mikä voisi olla päivänkorenon kehityshistoria?

Päivänkorento on sukukypsä vain noin yhden vuorokauden ajan, mistä syystä se on saanut nimensäkin. Kun sukukypsä yksilö on paritellut, kuolee se pian, koska sen suu on kehittynyt vaillinaisesti ja sen suoli on täynnä ilmaa; aikuinen päivänkorento ei voi syödä eikä juoda, se on sille mahdotonta. Paritellut ja hedelmöitynyt korentonaaras munii munia kivien tai vesikasvien pinnoille. Munista kuoriutuu aikanaan toukkia, jotka elävät yleensä järvien tai jokien pohjalla kaksi tai kolme vuotta. Toukka käyttää ravintonaan makean veden pieneliöitä ja pikkukaloja. Se luo nahkansa jopa 30 kertaa ennen kuin nousee veden pinnalle muuttuakseen siellä aikuiseksi ja sukukypsäksi yksilöksi – toukat ovat lisääntymiskyvyttömiä. Päivänkorento luo nahkansa vedestä nousemisen jälkeen vielä kahteen kertaan, ja jälkimmäisen kerran jälkeen esiin kuoriutuu sukukypsä aikuinen yksilö.

On mahdotonta, että päivänkorento olisi voinut kehittyä vähän kerrassaan, koska oletettujen välimuotojen lisääntymiseen ja ravinnonsaantiin liittyvät mekanismit olisivat olleet keskeneräisiä, eivätkä olisi toimineet. On siis täytynyt olla alusta asti aikuinen ja sukukypsä yksilö, joka on sitten pariutunut ja lisääntynyt lajinsa mukaan, aivan niin kuin Raamatussa on lajien lisääntymisestä luomiskertomuksessa kirjoitettu. Raamattu osoittaa täten luomiskertomuksensakin osalta todeksi, mutta evoluutioteoria ei sitä ole.

## **Kreationismi**

Kreationismilla tarkoitetaan uskoa luomiseen tai tiedettä, jonka tutkimustulokset todistavat luomisen puolesta ja todistavat evoluutioteorian virheelliseksi. Kreationismin kannattajaa kutsutaan kreationistiksi. Kreationistit voidaan jakaa ainakin kolmeen eri ryhmään sen perusteella, miten vanhaksi he uskovat maan ja elämän iän:

1. Nuori maa, nuori elämä.
2. Vanha maa, nuori elämä.
3. Vanha maa, vanha elämä.



Raamatun kirjoitusten mukaan on parhaiten perusteltu kanta "nuori maa ja nuori elämä". Raamatussa on kerrottu ihmiskunnan alkuhistoria ja tietyn sukulinjan historia Adamista Jeesukseen asti. Laskemalla aikoja Raamatun sukuluettelosta on saatu Adamin luomisen ajankohdaksi noin 4000 eaa. Maapallo on Raamatun kirjoitusten perusteella noin kuusituhatta vuotta vanha. Kristittyjen kesken on kuitenkin jonkin verran erimielisyyttä sen suhteen, onko kaikkeus ja maapallo yhtä nuori kuin ihmiskunnan historia, mutta jääköön se asia tässä kirjassa vähemmälle huomiolle. Minä uskon, että kaikkeus ja maapallo ovat nuoria ja ne luotiin kuuden päivän aikana, niin että koko luominen kesti noin 144 tuntia – ei tuhansia vuosia eikä sitä pidempää aikaa.

Jotkut kreationistit uskovat, että kaikista eliöistä tuli kuolevaisia vasta sen jälkeen, kun Adam oli langennut syntiin yhdessä Evan kanssa. Olen kuitenkin sitä mieltä, että tällainen tulkinta on virheellinen, eikä Raamatussa sellaista suoraan väitetä. On tosin totta, että koko luomakunta elää nyt turmeluksen orjuudessa ja odottaa Jumalan lasten vapautta Kristuksen ilmestyessä toisen kerran, mutta kuolema tuli selvästi vain ihmisen osaksi syntiinlankeemuksessa. Uskon, että Jumala on luonut hyvin suuren osan muuta luomakuntaa elämän ja kuoleman jatkuvan kiertokulun varaan. Tämä on erityisen selvää, kun tarkastelemme veden eliöiden ja hyönteisten elämää, sekä pieneliöitä. Ne on selvästi suunniteltu elämän ja kuoleman kiertokulkua varten. Voi olla, että suuri osa muustakin luomakunnasta on jo alun perin tehty kuolevaiseksi, mutta joidenkin eläinten suhteen en tätä varmaksi väitä. Ehkäpä jotkut nisäkkäät ja maalla elävät pedot on luotu alussa kuolemattomiksi kasvinsyöjiksi, mutta ne ovat sitten muuttuneet lihansyöjiksi ja petoeläimiksi ajan saatossa, ehkä vedenpaisumuksen jälkeen, niin kuin jotkut kreationistit yleisesti uskovat? Koska en ole tästä asiasta kovinkaan varma, niin jätän sen miettimisen vähemmälle huomiolle.

Kreationistisessa tieteessä tulisi ottaa huomioon ekosysteemin toiminta sellaisena kuin sen nyt näemme. Ekosysteemi toimii selvästi elämän ja kuoleman kiertokulun periaatteen mukaan, ikään kuin se olisi älyllisen olennon niin suunnittelema. Eliöiden puolustus- ja saalistusmekanismit ovat perua niiden geneettisestä perimästä, joka on alussa ollut Jumalan kädenjälkeä – ennen haitallisia ja vahingollisia mutaatioita jälkipolvissa. Joidenkin eliöiden kuolema on toisten eliöiden elinehto ja näin on järkevästi ajateltuna suunniteltukin. Havaitsemme luonnossa lisäksi suunnatonta siementen ja eliöiden alkioiden tuhlausta, niin että toisten eläinten siemenet (esim. kalojen mäti, sammakoiden kutu/ nutipäät ja lintujen munat) ovat toisten eläinten ravintoa. On jopa kasveja, jotka käyttävät hyönteisiä ravintonaan, eivätkä tyydy maaperän ravinteisiin juurien kautta hyödynnettynä.

Elämän ja kuoleman kiertokulku vaikuttaa suunnitellulta ja tarkoituksenmukaiselta, niin että Jumala olisi suunnitelman takana. Jos ei, niin eliöiden on täytynyt muuttua hirvittävän paljon luomisen hetkestä syntiinlankeemuksen jälkeisenä aikana, eikä sittenkään voida uskoa saalistuksen mahdollistavien geenien olevan muuta kuin Jumalan luomistyön perua. Jumala on siis suunnitellut elämän rinnalle kuoleman. Eläinten ja jopa ihmisten tappaminen ei ole itse asiassa Jumalalle vieras ajatus Raamatussakaan. Jumala on riistänyt elämän ja tappanut lukemattoman määrän ihmisiä ja eläimiä ja kasveja Raamatun lehdillä. Tunnetuimpia näistä tapahtumista ovat Nooan ajan vedenpaisumus, Sodomian ja Gomorran (ja Seboimin ja Adman) hävitys ja Egyptin faraon sotajoukkojen hukuttaminen Kaislamereen, erääseen Välimeren koillisosan lahteen. Jumala ei ole vielääkään lakannut surmaamasta ihmisiä, sillä osa maailman lopun ajan vitsauksissa ja ahdistuksen aikana kuolevista ihmisistä on Jumalan surmaamia (ks. Ilmestyskirjan luvut 6-19; Jes. 66:16-17,24).

## ***Henki, sielu ja ruumis***

Jotkut Raamatun kohdat on tulkittu perinteisesti siten, että ihmisessä olisi henki, sielu ja ruumis. Ihminen voisi jatkaa tietoista olemista ruumiin ulkopuolella henkiolentona. Ihmisen henki olisi iankaikkinen ja katoamaton, niin että me emme kuole koskaan. Varhaiset kirkkoisät uskoivat ihmisen sielun olevan kuolematon, mikä oppi on kuitenkin peräisin pakanauskonnoista ja kreikkalaisesta filosofiasta, Platonin teoksista. Tätä teoriaa on pidetty pohjana oletukselle, jonka mukaan sielut irtoavat ruumiista ja menevät ruumiin kuoleman jälkeen tuonelaan tai Jumalan paratiisiin. Pahat ihmiset kärsivät tuskaa tulijärvässä tai tulisessa virrassa, joka on tuonelassa, kun taas hyvät ihmiset saavat nauttia onnea. Tämä oli myös joidenkin juutalaisten uskomus Jeesuksen aikana, mitä uskomusta Herra käytti hyväkseen opetuksessaan ja puheissaan.

Jeesuksen vertaus rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta ei ole todellinen kuvaus kuolemanjälkeisestä elämästä vaan vertaus, jonka avulla Herra osoitti fariseusten uskomukset vääriksi. (Luuk, 16:19-31) He luulivat, että köyhyys ja sairaus johtuvat synnin tekemisen aiheuttamasta kirouksesta, eivätkä köyhät ja sairaat pääse paratiisiin. Sen sijaan rikkaus ja terveys ovat palkkaa vanhurskaudesta, niin että rikkaat ja terveet pääsevät "taivaaseen". Jeesus osoitti vertauksen avulla, että tämä uskomus on väärä. Osat tuonpuoleisessa voivat vaihtua, sillä rikkaus ja terveys eivät ole osoitusta Jumalan mielisuosiosta, niin kuin ei sairaus ja köyhyyskään ole synnin tekemisestä johtuva kirous ihmisen elämässä. Jeesuksen vertauksen tarkoitus oli lisäksi nuhdella fariseuksia siitä, että he eivät harjoittaneet oikeanlaista laupeutta, auttamalla köyhiä ja sairaita heidän keskellään.

Vanhan testamentin kirjoitusten mukaan ihminen nukkuu tiedotonta kuolonunta kuoleman jälkeen. Me heräämme vasta ylösnousemuksessa. Myös Jeesuksen ja apostolien opetukset "kuolemassa nukkumisesta" puoltavat tätä tulkintaa. Jeesus on herättävä kuolleet ylös vasta "viimeisenä päivänä" tai tulemuksessaan, ei ennen sitä. Tämän perusteella voidaan uskoa, että jos ihmisessä olisi aineeton henki, niin se menettää tietoisuutensa ruumiin kuolemassa. Samoin käy tajuttomuuden tilassa ja koomassa. Jos joku lyö minua kalikalla päähän, niin että menetän tajuntani, pimenee samalla vintti minun hengeltäni, jos minussa aineeton henki asustaisi. Asuuko minussa itsestään tietoinen aineeton henki vai ei, on sivuseikka, eikä tähän kysymykseen ole helppoa löytää vastausta Raamatun perusteella.

Jos ihmisessä asuisi aineeton henki, niin milloin se liittyy ruumiiseen? Tästä on ollut historiassa kolme eri tulkintaa. [1] Henget on luotu ennen maailman perustamista ja Jumala liittää ne ruumiiseen joko sikiämisessä tai äidistä syntymisen hetkellä. [2] Henki (tai sielu) syntyy sikiämisessä vanhemmista ja elää heidän jälkeläisissään itsenäisenä persoonana. [3] Jumala luo ihmisen hengen (tai sielun) erillään sikiämisestä ja liittää sen ruumiiseen joko sikiämisessä tai myöhemmin äidin kohdussa tai kohdusta syntymisen jälkeen. Se, miten tässä asiassa uskotaan, vaikuttaa osaltaan aborttiin suhtautumiseen. Kristityt ja juutalaiset ovat pääosin sitä mieltä, että ihmisellä ei ole lupa keskeyttää raskautta, koska myös lapsen etua ja oikeutta elämään on puolustettava. Muut ovat sitä mieltä, että kyse on enemmänkin äidin ja isän oikeudesta päättää omasta ruumiistaan ja elämästään, eivätkä he ajattele asiaa lainkaan lapsen kannalta; heidän mielestään lapsi ei ole ihminen vielä äidin kohdussa raskauden alkuaikana vaan hän on elävä solukasa, jonka voi tuhota, eikä kyse ole ihmisen surmaamisesta.

Jos ihmisessä olisi aineeton persoonallinen henki, jossa itsetietoisuus (minä) asuu, niin se olisi täysin riippuvainen aivojen ja ruumiin toiminnasta. Lapsi ei ole tietoinen itsestään alkiona eikä sikiönäkään äitinsä kohdussa ennen kuin hänen aivonsa ja hermojärjestelmänsä ovat riittävän pitkälle kehittyneet. Senkin jälkeen tietoisuus itsestä on vaistoihin perustuva. Lapsi oppii ymmärtämään kielellisiä ilmaisuja ja puhetta vasta syntymänsä jälkeen yleensä kahden ensimmäisen ikävuoden aikana. Puhetaito ja sitä kautta tietoisuus itsestä sekä ympäristöstä

lisääntyä vähitellen. Voidaan perustellusti ajatella, että ihminen ei ole tietoinen itsestään äitinsä kohdussa ja tietoisuus syntyy vähitellen aivojen kehittymisen ja ruumiin toimintojen (aistit, hermojärjestelmä) kautta.

Jos ihmisessä olisi persoonallinen aineeton henki, niin sen kyky oppia hengellisiä asioita olisi täysin riippuvaista aivojen ja ruumiin toiminnoista. Me voimme ymmärtää Raamatun kirjoituksia ja hengellisiä asioita vain silloin, kun aivomme ja ruumiimme aistit toimivat normaalilla tavalla. Jos joku on syntynyt kehitysvammaisena tai aivovaurion kärsineenä, ei hän voi oppia kovinkaan syvällisiä Raamatun totuuksia, jos ymmärtää yleensä puhetta ollenkaan. Tästä voidaan päätellä, että ihmisen hengen kyvyt ovat kokonaan riippuvaisia aivoista ja aisteista, jos ihmisessä yleensä persoonallinen henki asuu. Jos sellainen henki meissä on, nukkuu se ruumiin kuolemassa tiedottomaan uneen, josta herää tietoisuuteen vasta ruumiin ylösnousemuksessa. Näin Vanhassa testamentissa opetetaan ja Uusi testamentti pitää yhtä sen kanssa, jos kirjoitukset vain oikealla tavalla ymmärretään. Suurin osa kristityistä ei niitä oikein ymmärrä, sillä pakanalliset uskomukset kahtia jaetusta tuonelasta ja sielun kuolematomuudesta ovat vallalla ihmiskunnassa.

Ihmisen elämä ei pääty lopullisesti ruumiin ensimmäiseen kuolemaan. Raamatun kirjoitusten ja Jeesuksen puheiden mukaan on oleva kaksi ylösnousemusta: elämän ja tuomion ylösnousemus. Herra Jeesus on tuomitseva elävät ja kuolleet tulemuksensa jälkeen. Toiset menettävät iankaikkisen elämän syntiensä ja Jumalan kieltämisen vuoksi, toiset saavat elää iankaikkisesti niin että eivät kuole enää koskaan. Tuomitut sen sijaan saavat surmansa ja heidän ruumiinsa tuhotaan, niin että heitä ei ole enää olemassa. Tämä on jumalattomien ja syntisten osa: toinen kuolema ja ruumiin hävitys tulisessa järvessä. Synnin rangaistus on sama kuin Jumala on sanonut luomiskertomuksessa: kuolema ja ruumiin maatumisen, katoaminen. (1Moos, 2:15-19; 3:19)

Kaikki elävät olennot eivät ole tämän maailman materiasta tehtyjä. Raamatussa on kuvattu Jumalaa, joka on näkymätön Henki, ja enkeleitä, jotka ovat palvelukseen asetettuja henkiä<sup>2</sup>. Enkeleillä ei ole luultavasti sellaista ruumista kuin meillä on, vaikka heidät onkin kuvattu ruumiillisina olentoina. Osa enkeleistä on jopa syönyt ja juonut ihmisten seurassa, mutta he ovat silti erilaisia kuin me. He ovat palvelukseen lähetettyjä henkiä, joiden ruumis saattaa olla meille käsittämätön henkiruumis, joka ei vanhene eikä kuole. Se olisi siten myös riippumaton tämän maailman fysiikan ja kemian lainalaisuuksista. Koska emme tiedä kunnolla sitä, millaisia enkelit ja heidän näkyvä ruumiinsa ovat, on sitä jokseenkin turha lähteä kovin pitkälle arvailemaan.

Yksi asia on silti otettava esille mielenkiinnon vuoksi. Jos Jeesus ja enkelit eivät ole pohjimmiltaan tämän maailman materiaa, mutta voivat ilmestyä ruumiissa, niin tarkoittaako se sitä, että "energia voi muuttua materiaksi" ja päinvastoin? Tässä olisi yhtymäkohta tieteenkin tunnustamaan oletukseen, jonka mukaan energia on muuttunut materiaksi luomakunnan alussa. Jos tämä olisi totta, niin sitten olisi totta myös se, että materia voisi muuttua takaisin energiaksi, ja se näkyisi mm. Jeesuksen ja enkelien ilmestymisten kautta. Tätä on kuitenkin mahdotonta tieteellisesti todistaa, mutta filosofisen ja metafysisen pohdinnan kautta tällaiseen johtopäätökseen on voitu päätyä.

---

<sup>2</sup> Enkelit ovat Raamatun mukaan Jumalan luomia henkiolentoja, henkiä. Heidän asuinpaikkansa on "Jumalan taivas", missä Jumalan valtaistuin on. Se, miten kirjaimellisesti näitä kuvauksia on oikein lukea, jääköön lukijan itsensä päätettäväksi. Tuon vain esille niitä ajatuksia, joita on Raamatussa näistä asioista esitetty.

## **Jumalan vaikutus historiassa**

Jumala on vaikuttanut Raamatun mukaan erityisellä tavalla yhdessä sukulinjassa, Adamin pojan Seetin sukulinjassa, johon syntyivät aikanaan mm. Nooa, Aabraham, Iisak, Jaakob (Israel), Mooses, Daavid ja Jeesus, jota me kristityt pidämme Kristuksena, Messias-kuninkaana ja koko maailman vapahtajana: hän on meidän Herramme. Jumala on vaikuttanut aivan erityisesti Jaakobista polveutuvan kansan eli Israelin kansan elämään. Jumala on tämän lisäksi vaikuttanut Israelin naapurikansojen ja Raamatun maailmaa hallinneiden kansojen elämään, puuttumalla välillä suoraan näiden kansojen kohtaloihin ja historian tapahtumiin. Monista pakanakansoista on kuitenkin kirjoitettu, että Jumala on hylännyt heidät heidän epäjumalanpalveluksensa tähden sopimattomien himojensa valtaan, mutta ei tämä sitä tarkoita, että Jumala ei näitä kansoja enää kutsuisi, eikä antaisi niiden jäsenille mitään mahdollisuutta pelastua tulevalta tuomiolta.

Jumala on antanut kristityille tehtäväksi todistaa Jeesuksesta ja julistaa evankeliumi kaikille kansoille, minkä lisäksi Jumala voi kutsua yksilöitä ja puhua heille tavalla tai toisella riippumatta siitä, mihin kansaan he syntyvät ja missä he asuvat. Kenenkään ei ole myöskään pakko antautua himojensa valtaan ja elää syntistä elämäntapaa noudattamalla, joten Jumala voi tuomita ihmiset oikein heidän elämäntapojensa ja Jumalaan suhtautumisen perusteella sen todistuksen mukaan, jonka Jumala on itsestään kullekin yksilölle antanut. Jumala ei vaadi keneltäkään enempää uskoa kuin itse todistuksensa sanan kautta vaikuttaa, eikä hän vaadi ketään vastuuseen enempää kuin valinnanvapaus hyvän ja pahan välillä tekee oikeudenmukaiseksi. Näin ollen ihmisen käytös ja sydämen asenne Jumalan edessä ovat perusteina Jumalan vanhurskaalle tuomiolle, kun hän tuomitsee ihmisiä, mutta myös armahtaa heitä oikeamielisellä tuomiolla.

Jumalan vaikutuksesta Israelin kansan ja Jaakobia ennen eläneiden patriarkkojen elämään voit lukea lisää Raamatusta. Muiden kansojen ja yksittäisten ihmisten kohdalla voi hyvinkin olla niin, että Jumala on ainoastaan sallinut asioiden tapahtua, mutta ei ole suoraan puuttunut niihin – ei ainakaan kovin usein. Niinpä ei voida sanoa varmaksi, että Jumala olisi asettanut kuninkaat ja johtajat kullekin kansalle muuten kuin sallimuksen kautta. Ei voida sanoa, että Jumala on aina vastuussa joidenkin kansojen sukupuuttoon kuolemista ja toisten kansojen menestymisestä. On kuitenkin mahdollista, että Jumala on vaikuttanut jossakin määrin myös niiden kansojen ja ihmisten elämässä, joita ei suoraan Raamatusta Jumalan vaikutuspiiriin alaisina mainita.

## **Sää ja luonnonilmiöt**

Jumala on vaikuttanut ja vaikuttaa Raamatun mukaan joihinkin luonnonilmiöihin ja säähän. Tämä ei tarkoita sitä, että hän vaikuttaisi niihin jatkuvasti. Jumalan puuttuminen säähän ja luonnonilmiöihin pitäisi pikemmin ymmärtää poikkeuksena vallitsevaan tilaan, jossa luonnonvoimat myllertävät ja säät vaihtelevat Jumalan antamien lainalaisuuksien mukaan, ilman Jumalan suoraa puuttumista asioiden kulkuun. Niinpä kuka tahansa voi joutua sään ja luonnonilmiöiden armoille, ja jopa kuolla niiden vaikutuksesta, mutta kaikkia näitä tapauksia ei voida pitää suoraan Jumalan vaikuttamina rangaistuksina tai varoituksena maailmalle. Osa on kuitenkin juuri niitä: Jumala rankaisee ihmisiä tappamalla heitä luonnonvoimien ja erilaisten katastrofien kautta, eikä näissä tapahtumissa ole erotettu vanhurskasta vääristä kuin ehkä joissakin poikkeustapauksissa. Kun maa järisee, tulivuoret purkautuvat tai vesimassat ja maanvyöryt hukuttavat alleen ihmisiä, niin samalla tavalla kristityt kuolevat näissä onnettomuuksissa kuin eriuskoiset ja Jumalan kieltäjät.

## Yksittäiset ihmiset

Jumala antaa ihmisten elää hyvin paljon omaa elämäänsä, eikä puutu kovin voimallisesti siihen. Näin hän pystyy arvioitsemaan jokaisen ihmisen moraalisia valintoja hyvän ja pahan välillä, sekä tuomitsemaan ihmisen uskon tai epäuskon perusteella. Jumala edellyttää kultakin ihmiseltä uskoa vain sen verran kuin todistaa hänelle itsestään. Näin ollen kukaan ei voi välttyä oikeamieliseltä ja oikeudenmukaiselta tuomiolta väittämällä, että ei voinut uskoa: jokainen voi uskoa sen vähän, mitä Jumala itsestään hänelle on ilmoittanut joko luomistöidensä eli yleisen todistuksen tai henkilökohtaisen puhuttelun ja omantunnon todistuksen kautta. Mitä enemmän olemme saaneet kuulla Jumalasta, sitä enemmän hän voi vaatia meiltä uskoa ja kuuliaisuutta hänen sanaansa kohtaan. Uskon tärkein elementti on itse asiassa "uskollisuus" eli Jumalan totteleminen. Siihen pystyvät jopa pakanat, jos vain tahtovat hyvää pahan sijasta tehdä.

Jumala on säätänyt ne lainalaisuudet, joiden mukaan ihminen lisääntyy. Jumala ei näytä puuttuvan kovin monen ihmisen sikiämiseen eikä syntyymiseen äitinsä kohdusta. Sodassa raiskattu nainen tulee yhtä lailla raskaaksi kuin neitsyytensä aviovuoteella menettänyt kristitty tai juutalainen. Toinen syntyy terveenä ja toinen sairaana riippumatta siitä, ovatko hänen vanhempansa uskovaisia vai eivät. Moni on kuollut historian saatossa äitinsä kohtuun syystä tai toisesta. Toiset elävät pitkään ja nauttivat yltäkylläisyydestä, toiset kärsivät puutetta ja nälkää lyhyen tai pitkän aikaa ennen kuolemaansa. Kullakin on oma osansa ja kohtalonsa tässä elämässä, mutta Jumala ei suoraan vaikuta kovinkaan monen taloudelliseen asemaan tai menestymiseen tai terveyteen maan päällä. Herraa kiinnostaa ihmisen maallista menestystä ja ruumiin terveyttä enemmän hänen sydämensä asenne: jos se on oikea, ja jos ihminen uskoo Jumalan todistuksen itsestään, niin hänen käy hyvin. Jos ihminen on itsekäs ja ylpeä, niin että hän hylkää vanhurskauden ja on Jumalan vihollinen, niin hänen käy huonosti viimeisellä tuomiolla.

On ihmisiä, jotka todistavat Jumalan vaikutuksesta heidän elämässään. Toiset väittävät, että Jumala vaikuttaa ja puhuu heille selvästi joka päivä, ihan jatkuvasti. On toinen toistaan eriskummallisempia todistuksia Jumalan johdatuksesta ja vaikutuksesta, mutta kaikki eivät ole totta, eikä kaikki ole Jumalan vaikutusta, mitä siksi väitetään. Osa todistuksesta on totta, osa ei. Jumala tosin vaikuttaa häneen uskovien ja muidenkin ihmisten elämässä, mutta kannattaa olla varovainen sen suhteen, mitä uskoo Jumalan vaikutukseksi, ja mitä ei. Emmehän tahdo antaa väärää todistusta Jumalasta?

Jumalaan uskovat ihmiset elävät samojen lainalaisuuksien alaisina kuin muut ihmiset. Me käymme koulua, teemme työtä, perustamme perheen ja täytämme oman paikkamme yhteiskunnassa, kuitenkin niin, että toimimme mahdollisimman oikeamielisesti ja teemme hyvää pahan sijasta. Me saatamme kärsiä puutteesta tai sairauksista, mutta voimme elää myös yltäkylläisyydessä ja terveinä, ihan sen mukaan, minkä osan Herra kullekin antaa joko sallimuksesta tai suorasta vaikutuksesta. Me voimme sairastaa ja joutua onnettomuuksiin siinä kuin kuka tahansa. Kristittyjä ei ole suojattu tauteja, vammoja ja vahinkoja vastaan muutoin kuin joissakin poikkeustapauksissa. Sama kohtalo voi kohdata meitä niin kuin muitakin.

On Jumalan armoa ja hyvyyttä, jos hän suojelee meitä sellaisilta vahingoilta, jotka kohtaavat epähurskaita ja uskosta osattomia ihmisiä. Niin ei aina käy, mutta otamme vastaan Jumalan kädestä niin pahan kuin hyvänkin, Jobia lainatakseni. Tässä on kuitenkin hyvä erottaa asiat, jotka Jumala tekee vaikuttamalla niihin suoraan, niistä asioista, jotka hän ainoastaan sallii tapahtuvan. Ei ole nimittäin Jumalan tahto, että joku harjoittaa syntiä tai että syytön joutuu kärsimään syyllisten käsissä, ellei sitten ole kyse johdatuksesta, jolloin Jumala käyttää edeltä tietämistä hyväksi suunnitelmansa toteuttamisessa, niin että ei pakota syntiä tekevää tekemään syntiä, vaan vaatii hänet siitä vastuuseen, mutta tämä synnin tekeminen koituu kuitenkin

vanhurskaiden hyväksi. Niin tapahtui, kun Jeesus kuoli ristillä väärämielisten ihmisten tuomitsemana.

## ***Miksi Jumala loi ihmisen?***

Jumala loi ihmisen Raamatun kirjoitusten mukaan omaksi kuvakseen. Jumalan Poika Kristus Jeesus iloitsi enkelien kanssa ihmisistä. Ihmiset on luotu Kristusta varten, hänen ilokseen ja kunniaukseen. Jumala iloitsee siitä, kun ihmiset ovat hyviä ja tekevät hyvää, mutta ihmisten synti erottaa heidät Jumalasta ja tekee Herran murheelliseksi.

Jumala ei voi iloita siitä, että ihmiset tekevät syntiä, eikä hän nauti syntiä tekevien pahojen ihmisten seurasta. On totta, että pahat ja syntiset ihmiset eivät viihdy Jumalan taivaassa, eivätkä he viihdy maan päällä vanhurskaiden uskovien seurassa, eivätkä he tahdo olla Jeesuksen Kristuksen kanssa missään tekemisissä. Ei kai ole väärin heitä kohtaan, jos Jumala estää heitä viettämästä iankaikkisuutta Jeesuksen ja häneen uskovien seurassa, paikassa, jossa ei tehdä enää lainkaan syntiä, vaan tehdään ainoastaan vanhurskautta? Jos joku ei tahdo tietää Jeesuksesta mitään tämän elämän aikana, koska ei voi sietää häntä, niin miten hän voisi nauttia iankaikkisesta elämästä hänen kanssaan? On siis oikein, että epäuskoiset ihmiset eivät pääse Isämme Jumalan ja hänen Poikansa Herran Jeesuksen Kristuksen luokse, koska he eivät ole sitä tahtoneet, vaan ovat rakastaneet syntiä enemmän kuin vanhurskautta.

On sanottu, että Jumala loi ihmisen, koska hän rakastaa ihmisiä. Tämä on totta. Jos ihmiset ymmärtäisivät sen, miten ihanaa on nauttia vanhurskauden tekemisestä ja vanhurskaasta elämästä, mutta pidättyä kokonaan syntiä tekemästä, niin he ymmärtäisivät, miten suuri Jumalan rakkaus meitä kohtaan on, kun hän ei pakota ketään syntiä tekemään, ja tekee mahdolliseksi vanhurskauden tekemisen, sekä kaiken muun lisäksi on valmistanut meille pelastuksen Kristuksen Jeesuksen kautta synneistämme huolimatta. Jumala on antanut rakkaudessaan meitä kohtaan ainoan Poikansa Jeesuksen kärsiä rangaistuksen puolestamme, pahojen tekojemme tähden, niin että meidän ei tarvitse itse kärsiä rangaistusta synneistämme kuoleman jälkeen: me saamme syntimme anteeksi, kun uskomme evankeliumin sanan mukaan Herraan Jeesukseen. Kun pääsemme näin uskon kautta osalliseksi iankaikkisesta armosta, niin saamme lopulta elää ainiaan synnistä vapaina ja nauttia pelkästään vanhurskaudesta. Nyt olemme vielä viallisia ja pilalle menneitä, sillä me haemme ja saamme nautintoa myös synnistä, vaikka synti on pelkästään paha ja inhottava asia, jos sen oikein tunnemme ja ymmärrämme.

## ***Mikä meni pieleen?***

Jotkut ovat ajatelleet, että Jumala teki erehdyksen ja mokasi pahasti, koska loi enkelit, ihmiset ja maailman, joka joutui sitten lankeemuksen kautta synnin ja saatanan valtaan. He panevat Jumalan syyksi sellaista, mitä hän ei tehnyt, sillä Jumala ei ole tehnyt syntiä: saatana ja ihminen ovat syntiä tehneet, mutta ei Jumala.

Menikö sitten jokin pieleen, koska saatana lankesi ensin syntiä tekemään, sitten enkeleitä hänen kanssaan, ja lopulta myös ihminen, jonka Jumala oli omaksi kuvakseen luonut? En usko, että mikään meni pieleen, mutta Jumala tiesi, että näin tulee tapahtumaan. Tästä huolimatta hän loi kaiken sellaiseksi kuin sen loi, ja sallii nyt pahan hallita maailmaa määrättyyn aikaan ja rajaan asti. Sen jälkeen Jumala toteuttaa vanhurskaan tuomionsa maan päällä ja tekee mahdolliseksi vanhurskaiden iankaikkisen elämän erossa synnistä, iankaikkisesti autuaina. Tämä olisi ollut mahdollista jo alusta asti, mutta on ihmisten ja saatanan syy, että näin ei tapahtunut. Heidät luotiin alussa synnittömiksi eikä heidän olisi tarvinnut tehdä koskaan syntiä, mutta koska he

ovat tehneet syntiä, ovat synnin seuraukset näkyvillä kaikkialla maailmassa ja aiheuttavat kärsimystä luotujen elämässä.

Kun taivaaseen pääsevät ihmiset näkevät Jumalan vanhurskauden ja tulevat hänestä osalliseksi, ovat he oppineet jo aiemmassa elämässä, että synti ei kannata. Kukaan ei tahdo tehdä syntiä taivaassa, eikä kukaan nouse enää ikinä kapinaan Luojaamme vastaan. Tämä ihana näky tulevaisuudesta perustuu Jumalan sanan ilmoitukseen Raamatussa, ei siihen, että ihmiset ja enkelit eivät kykenisi tekemään syntiä tulevaisuudessa. Synnin tekeminen on ylösnousemuksen jälkeen teoriassa edelleen mahdollista, mutta kukaan ei tee syntiä, koska Jumala tietää sen ennalta. Niinpä me saamme elää iankaikkisesti vapaana synnistä ja sen tuomasta kirouksesta, mikä on alunperinkin ollut Jumalan tahto hänen luodessaan tämän maailman. Jumala ei ole tahtonut sitä, että enkelit ja ihmiset tekevät syntiä, sillä Jumala ei tahdo vahingoittaa ihmisiä ja luotuja synnin tekemisen kautta. Hän tahtoo sitä vastoin varjella luotuja synniltä ja sen aiheuttamalta kärsimykseltä.

Jumala ei ole suunnitellut syntiä osaksi tätä maailmaa. Lankeaminen ja synnin tuleminen maailmaan ei ollut Jumalan tahto, mutta Jumala oli tietysti ottanut tämän kaiken huomioon laatiessaan pelastussuunnitelmaa, jonka hän aikoi toteuttaa määräaikana historian saatossa. Niinpä ihmisen ja maailman pelastus oli Jumalan aivoituksissa jo valmistettu siinä vaiheessa, kun ensin lankeasi saatana ja hänen jälkeensä ihminen. Jumala ei tahdo kuitenkaan sitä, että kukaan tekee syntiä, koska synti aiheuttaa niin paljon kärsimystä ja vahinkoa Jumalan luomalle maailmalle. Jumala tahtoo sen sijaan varjella maailman pahalta ja ihmisen synniltä, jotta maailman ja ihmisen olisi hyvä olla.

### ***Mikä on elämän tarkoitus?***

Jumala on tehnyt ihmisen omaksi kuvakseen. Tämä tarkoittaa ihmisen moraalista tilaa, ns. sisällistä ihmistä, joka määrää ihmisen käyttäytymisestä, tahdosta, tiedosta, tunteista ja järjestä (mielestä, ymmärryksestä). Jumala iloitsi luomakunnan alussa ihmisen seurasta, koska ihminen teki vain vanhurskautta eikä lainkaan syntiä. Jumalan enkelit iloitsivat myös ihmisestä, sillä synti ei vielä turmellut ihmisiä ennen Adamin lankeemusta. Jos ihminen eläisi iankaikkisesti synnistä vapaana ja tekisi vain vanhurskautta, iloitsisi hän yhdessä Jumalan Pojan Kristuksen Jeesuksen ja enkelien kanssa, niin että olisi iankaikkisesti onnellinen. Me voisimme rakastaa toisiamme ja Jumalaa yli kaiken, eikä kukaan tekisi syntiä. Tämän olotilan ja päämäärän saavuttaminen on elämän tarkoitus.

Jumala lahjoittaa iankaikkisen elämän kaikille, jotka kääntyvät pois pahuudestaan ja muuttavat mielensä suhteessa synnilliseen elämäntapaan, ja uskovat Kristukseen Jeesukseen, Jumalan Poikaan, ja evankeliumin sanaan, niin kuin se on kirjoitettu Uudessa testamentissa ja esikuvina jo Vanhassa testamentissa. Jos joku ei usko, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, ja että Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista, niin hänet tuomitaan kadotukseen, koska hän ei ole uskonut Jumalan todistusta hänen Pojastaan, eikä ole siten myöskään hylännyt syntielämänsä ja alkanut elää vanhurskaasti. Jos joku hylkää syntinsä ja alkaa elää vanhurskaasti, uskoo hän myös evankeliumin sanan, kun hän sen kuulee. Jos joku ei ole kuullut evankeliumia ennen kuolemaansa, niin Jumala tuomitsee hänet oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti sen muun todistuksen mukaan, jonka hän on antanut itsestään, ja sen mukaan, onko ihminen elänyt synnillisesti vai onko hänen elämäntapansa ollut vanhurskas. Sen todistaa jokaisen ihmisen omatunto, kun hänen ajatuksensa syyttävät tai puolustavat häntä viimeisellä tuomiolla.

Petteri Haipola

9. maaliskuuta 2011, muokattu 10. huhtikuuta 2011.

